

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα δικαιώματα του Πολεμιστή των Αλτάι έχουν ήδη πουληθεί δύο φορές, και όμως το έργο δεν είχε εκδοθεί. Μέχρι τώρα.

Πώς γίνεται αυτό;

Όπως θα έλεγε και ο Βούλφγκαρ, κοπιάστε και ακούστε.

Διάβασα για πρώτη φορά το χειρόγραφο το 1978 –σαράντα ολόκληρα χρόνια πριν– μόλις έναν χρόνο μετά τη μετακόμισή μου από τη Νέα Υόρκη, όπου εργαζόμουν ως Διευθύντρια Εκδόσεων της Ace Books (με εκδότη τον Tom Doherty) στη γενέτειρα πόλη μου, το Charleston, της Νότιας Καρολίνας. Είχα υπογράψει ένα μονοσέλιδο συμβόλαιο με κάποιον ονόματι Richard Gallen, ο οποίος διαδραμάτιζε πολύ μεγαλύτερο ρόλο από ό,τι πίστευα τότε στην ίδρυση μικρών εκδοτικών οίκων. Με τον Gallen είχαμε συμφωνήσει ότι αποστολή μου ήταν να ανακαλύψω τους συγγραφείς. Ο Gallen θα επένδυε τα πρώτα χρήματα και θα μοιραζόμασταν τα κέρδη. Ποια κέρδη; Ας γελάσω, αλλά τούτη είναι άλλη ιστορία.

Οπότε, πού ψάχνει κανείς για συγγραφείς; Στα βιβλιοπωλεία! Πήγα, λοιπόν, σε κάποιο κατάστημα που είχε ο τοπικός διανομέας περιοδικού τύπου -παντού πεταμένα χαρτόδετα βιβλία, περιοδικά και εφημερίδες. Όπως ήταν αναμενόμενο, η καταστη-

ματάρχισσα είπε ότι υπήρχε κάποιος που ερχόταν και αγόραζε χαρτόδετα και της είχε πει ότι γράφει. Δεν θυμόταν το όνομά του.

Της ζήτησα, λοιπόν, έναν σελιδοδείκτη και ένα μολύβι, έγραψα το όνομα και το τηλέφωνό μου, ώστε να του τα δώσει όταν τον ξανάβλεπε. Το οποίο και έκανε.

Εκείνος κοίταξε με δυσπιστία τον σελιδοδείκτη με τη χειρόγραφή σημείωση και ήταν έτοιμος να τον σκίσει, όταν η καταστη-ματάρχισσα του είπε ότι είχα εργαστεί ως Διευθύντρια Εκδόσεων της Ace. Της είχα μηνύσει ότι αναζητούσα συγγραφείς –ουσιαστικά έψαχνα μια νέα Kathleen Woodiwiss, κάποιον που να γράφει ρομάντζα –αισθησιακά μυθιστορήματα εποχής για το γυναικείο κοινό.

Ο συγγραφέας μου τηλεφώνησε, λοιπόν. Στο δρόμο για το σπίτι μου, μου έκανε μια περίληψη του ρομάντζου που έγραφε. Θεέ μου, ήταν άθλιο! Το μόνο που θυμάμαι είναι ότι η –εκ των ων ουκ άνευ– ερωτική σκηνή περιελάμβανε μια πάπια. Τον ευχαρίστησα και δεν έβλεπα την ώρα να του κλείσω την πόρτα. Καθώς αποδείχτηκε, τα επίπεδα των οιστρογόνων του συγκεκριμένου ήταν ίδια με του Κόναν του Βάρβαρου.

Πέρασαν έτσι δώδεκα μήνες. Χωρίς να το μάθω, ο ίδιος συγγραφέας είχε ήδη πουλήσει τα δικαιώματα του *Πολεμιστή των Αλτάι* στην DAW Books τον Αύγουστο του 1977. Είχε λάβει το προσχέδιο του συμβολαίου και είχε ζητήσει να γίνουν ορισμένες αλλαγές, ενόψει των οποίων η DAW αποφάσισε να αποσύρει την πρότασή της τον Σεπτέμβριο του 1977. Έτσι ανατράπηκε η πρώτη πώληση των δικαιωμάτων του βιβλίου.

Μετά από οχτώ μήνες, οι δουλειές εξελίσσονταν νωχελικά και βρέθηκα να φυλλομετρώ την ατζέντα μου σε αναζήτηση νέων ευκαιριών. Τότε του τηλεφώνησα. Μου είπε ότι είχε συγγράψει ένα βαρβαρικό μυθιστόρημα φαντασίας με τίτλο *Πολεμιστής των Αλτάι* και του ζήτησα να το διαβάσω. Είχε αρχή, μέση και τέλος και ήταν πραγματικά καλό.

Στο μεταξύ, ο Tom Doherty είχε συμφωνήσει με την Ace να αναλάβει εκείνη τη διανομή των εκδόσεών μου. Ο Tom συνεργαζόταν τότε με έναν εξαιρετο επιμελητή επιστημονικής φαντασίας,

τον Jim Baen, και εγώ θεώρησα ότι ο Tom δεν θα ήθελε με τίποτα να εντάξει ένα τέτοιο βιβλίο στον κατάλογο της δικής μου εκδοτικής ετικέτας.

Το έστειλα, λοιπόν, στον Tom, ρωτώντας τον αν ενδιαφέρεται να το εκδώσει στην Ace. Ο Baen αγόρασε τα δικαιώματα το 1979. Περίπου. Η αναγραφόμενη ημερομηνία στο συμβόλαιο ήταν Απρίλιος 1980. Δεύτερη πώληση.

Στο μεταξύ, η Ace δεν έμεινε στάσιμη. Εντάχθηκε στον εκδοτικό όμιλο «Berkley Publishing Group, Publishers of Berkley, Jove, Ace Science Fiction, Charter, Tempo and Second Chance». Τότε, στους εκδοτικούς κύκλους, υπήρχε ο μύθος ότι κάποιος υπάλληλος του τηλεφωνικού κέντρου είχε ανοίξει την κουβέντα λέγοντας «Pac-Man Books» και μέχρι το απόγευμα της ίδιας ημέρας, είχε χάσει τη δουλειά του.

Τέλος πάντων, η επικεφαλής επιμελήτρια επιστημονικής φαντασίας αυτού του δυσκίνητου εκδοτικού μορφώματος ζήτησε να γίνουν κάποιες αλλαγές. Ο συγγραφέας τότε απάντησε «πείτε μου απλώς τι θέλετε να κάνω» –όμως εκείνη δεν έστειλε ποτέ τις προτεινόμενες αλλαγές.

Ο συγγραφέας της ξαναέγραψε τον Ιανουάριο του 1983, λέγοντας πως «Το χειρόγραφό μου μετατρέπεται γοργά σε φάρμα μυκήτων, στο πίσω ράφι κάποιας σκοτεινής γωνιάς των γραφείων σας. Εκεί που είναι, δεν ωφελεί κανέναν μας».

Έτσι η Berkley επέστρεψε τα πνευματικά δικαιώματα τον Ιούνιο του 1983. Δεύτερη ανατροπή.

Ας πάμε πάλι πίσω στο 1979.

Ο Robert Jordan –που τότε ονομαζόταν James Oliver Rigney, Jr., το όνομα με το οποίο είχε γεννηθεί και βρισκόταν στα πρόθυρα της μεταμόρφωσής του σε Reagan O' Neal– με πληροφόρησε ότι είχε μερικές καινούριες ιδέες. Του έκλεισα ένα ραντεβού. Όταν μπήκε στο γραφείο μου, συναπαντήθηκε με το προηγούμενο ραντεβού μου, κάποια συγγραφέα που ήθελε να γράψει μια νουβέλα με τον Ιωσήφ της Αριμαθαίας να μεταφέρει τον Χριστό ως βρέφος στη δυτική Αγγλία. Ήταν γνωστή για την ιστορική της δαημοσύνη και προσωπικά ήλπιζα ότι θα έγραφε κάποια ιστορι-

κή νουβέλα διαδραματιζόμενη στη Νότια Καρολάινα, όμως όχι κατά τις ημέρες του εμφυλίου –και εξέφρασα την επιθυμία μου αυτή παρουσία του Rigney.

Έτσι, λοιπόν, εκείνος πήρε τον λόγο και είπε ότι ενδιαφέρεται με ζέση να γράψει μια νουβέλα για τη Νότια Καρολάινα την εποχή της Αμερικανικής Επανάστασης. (Εγώ είμαι απόλυτα βέβαιη ότι προτού μπει στο γραφείο μου, δεν του είχε περάσει καν από το μυαλό μια τέτοια ιδέα.) Υποσχέθηκε να μου φέρει ένα πλάνο την επομένη.

Πράγματι, μου παρέδωσε το προσχέδιο μιας νουβέλας που εξιστορούσε της περιπέτειες κάποιου Μάικλ Φάλλον, κατά τη διάρκεια της Επανάστασης. Θα ακολουθούσαν δύο ακόμα βιβλία με πρωταγωνιστή τον Φάλλον, που θα εκτυλίσσονταν μεταξύ του Πολέμου του 1812 ως την ίδρυση της Δημοκρατίας του Τέξας.

Το προσέφερα συμβόλαιο για τον πρώτο Φάλλον, με συγγραφέα τον Reagan O' Neal, στις 20 Μαρτίου 1979.

Η πώληση αυτή έγινε εξαιτίας του Πολεμιστή των Αλτάι. Οι περισσότεροι συγγραφείς δεν τελειώνουν καν την πρώτη τους νουβέλα, όμως εκείνος τα κατάφερε. Και μάλιστα είχε συγγράψει μια καλή νουβέλα, με διαφορά ανώτερη από πολλά πρωτόλεια έργα.

Ε, λοιπόν, εκείνος και εγώ παντρευτήκαμε στις 28 Μαρτίου 1981.

Όχι πολύ αργότερα, ο Tom Doherty πήρε τα δικαιώματα από την Conan Properties, να εκδώσει ένα καινούριο μυθιστόρημα στον κόσμο του Conan, όμως ήθελε να το εκδώσει εγκαίρως, ώστε να προλάβει την πρώτη ταινία Conan και ο Baen δεν είχε συγγραφείς ικανούς να συγγράψουν αξιόπιστα ένα τέτοιο έργο. Έτσι εγώ του είπα ότι θα μπορούσε να το κάνει ο Rigney (έχοντας κατά νου τον Πολεμιστή των Αλτάι) και, πράγματι, ζήτησα από τον Rigney να το γράψει.

Εκείνος αρνήθηκε.

Ήλπιζα ότι ο Tom θα το ξεχνούσε, όμως δεν συνήθιζε να ξεχνάει. Εβδομάδες αργότερα, μου το ξαναείπε.

Εγώ, με τη σειρά μου, το ξαναείπα στον Rigney, εκλιπαρώντας τον. Μου είπε, «Harriet, μην με υποβάλλεις σε αυτό το θέαμα» (το τρεμάμενο σαγόνι μου). «Θα το κάνω».

Έτσι και έπραξε. Με το ψευδώνυμο Robert Jordan, το έργο του χαρακτηρίστηκε ως «το καλύτερο από τα σύγχρονα Conan», κάνοντάς τον γνωστό στο χώρο της φαντασίας. Του άρεσε η ενασχόληση και συνέγραψε άλλα έξι.

Και ενόσω τα έγραφε, όπως και την περίοδο που έγραφε τα βιβλία του Φάλλον, ήδη μηχανευόταν το θέμα και το υπόβαθρο, τους ήρωες και τα γεγονότα του Τροχού του Χρόνου.

Όταν ξαναδιάβασα τον Πολεμιστή των Αλτάι αυτόν τον χειμώνα, ύστερα από τόσο καιρό, έμεινα έκπληκτη από τα προμηνύματα του Τροχού του Χρόνου μέσα στο έργο, στο οποίο θα βρείτε άφθονες νύξεις για όσα έμελλαν γενέσθαι. Μία από τις πλέον προφανείς είναι η ονομασία της μεγαλύτερης οροσειράς στον κόσμο του βιβλίου: Κορμός του Κόσμου. Στον Τροχό, αναφέρεται ως Ραχοκοκαλιά του Κόσμου. Θεωρώ πως θα σας είναι ευχάριστο να τα ανακαλύψετε μόνοι σας, διαβάζοντας το καινούριο βιβλίο του Robert Jordan –σαν εκλεκτό κρασί στην ιδανική του ωρίμανση.

Σας αφήνω να ακούσετε τι έχει να σας πει ο Βούλφγκαρ, λοιπόν.

Με εκτίμηση,
Harriet P. McDougal